

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: JUNY 2012	CONVOCATORIA: JUNIO 2012
HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA	HISTORIA DE LA FILOSOFIA

BAREM D'EXAMEN

L'alumne/a contestarà, dins de l'opció que trie, les **quatre** qüestions sobre el text de l'autor que ha treballat en classe.

1ª qüestió: 2 punts; 2ª qüestió: 2 punts; 3ª qüestió: 5 punts; 4ª qüestió: 1 punt.

OPCIÓ PRIMERA

TEXT I

1 Comprenc que vols delimitar que l'àmbit contemplat pel saber de l'ésser i de l'intel·ligible és prou més
2 evident que el contemplat per les anomenades arts, que tenen les hipòtesis com a principis i que per
3 força els qui les estudien ho fan discernint amb el pensament però no amb els sentits, perquè hi fixen
4 l'atenció no remuntant al principi sinó a partir d'hipòtesis, i et sembla que així no poden entendre-les
5 malgrat que, en un principi, prou són ben intel·ligibles. Crec que anomenes discerniment el que és
6 aplicat a la geometria i a les arts d'aquesta mena, però no intel·ligència, perquè el discerniment
7 consideres que es troba entre l'opinió i la intel·ligència.

(PLATÓ, *La República*, 511c-d. Traducció de Carles Miralles)

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Defineix el terme "**arts**", partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: *Matemàtiques i dialèctica en Plató*.
- 4^a. Comenta breuement qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 Aquell que s'encamina cap a la virtut, ofereix la prova d'un caràcter autèntic. Aquell que es
2 sotmet al plaer, resulta fluix, fràgil, una degeneració d'home, destinat a la infàmia a menys que
3 intervinga alguna altra persona per tal d'indicar-li quins plaers entren dins d'allò que és desig natural
4 i quins el duren de cap i no tenen fons, en el sentit que com més es procuren saciar, tant més
5 resultaran insaciabls.

6 Vinga, doncs, que la virtut ens conduïska i tot allò que vinga darrere no comportarà cap perill. El
7 plaer en excés és perillós. En la virtut, en canvi, no cal témer els excessos, ja que ella mateixa és
8 moderació. No pot ser bo allò que per la seua grandària causa aflicció.

9 I, a més, a aquells als quals va tocar en sort una ment racional, que potser poden comptar amb
10 alguna cosa millor que la pròpia raó? I, si us sembla bé aquesta relació, si us sembla bé marxar
11 acompanyats cap a la vida benaurada, que oriente el vostre camí la virtut i el plaer l'acompanye i que
12 siga com una ombra per al cos, car és propi de qui no res concep de grandiosos en el seu esperit el fet
13 d'entregar la virtut, que és la millor cosa possible, com si fóra una esclava, al plaer. Cal anar sempre
14 perseguint la virtut, que la virtut duga els estandards. No per això deixarem de tenir plaers, sinó que
15 serem els seus senyors i sabrem temperar-los; alguna vegada ens ablaniran les seues súpriques, però
16 mai no aconseguiran forçar-nos a res. Però els que van col·locar en el plaer els seus principis, al final
17 manquen d'una i altra cosa, car acaben perdent tota virtut, ja que, pel que fa a la resta, no són els que
18 tenen el plaer, sinó el plaer qui els té a ells, sempre que o bé la seua mancança els tortura, o bé la
19 seua abundància els asfixia; pobres d'ells si els manca el plaer i més pobres encara si els aclapara.
20 Tal com ocorre als naufrags en el golf de les Sirtes, una de dos: o acaben tot varats en sec o són
21 arrossegats per l'oratge.

(SÈNECA, *De la vida benaurada*. Traducció Carlos Monzó)

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitzes les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Defineix el terme "*virtut*", partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l'autor
- 3^a. Redacció: *El plaer com a principi moral en Epicur. La crítica de Sèneca*.
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

OPCIÓ SEGONA

TEXT I

1 Assagem, doncs, per una vegada si no avançarem millor en les tasques de la metafísica admetent que
2 els objectes han de regir-se pel nostre coneixement, la qual cosa ja concorda més bé amb la desitjada
3 possibilitat d'un coneixement *a priori* d'aquests objectes que establirà quelcom sobre ells abans que
4 ens siguin donats. S'esdevé amb això exactament com amb el primer pensament de *Copèrnic*, el qual,
5 no sortint-se'n amb l'explicació dels moviments del cel si admetia que tota la munió de les estrelles
6 girava al voltant de l'espectador, assajà de donar-hi una explicació més bona fent que l'espectador
7 giravoltara i deixant, en canvi, les estrelles immòbils. En la metafísica podem, doncs, fer un assaig
8 semblant pel que fa a la *intuïció* dels objectes. Si la intuïció s'haguera de regir per la constitució dels
9 objectes, aleshores no puc discernir com podríem saber-ne alguna cosa *a priori*; però si l'objecte (com
10 a objecte dels sentits) es regeix per la constitució de la nostra capacitat d'intuïció, llavors jo puc
11 representar-me perfectament aquesta possibilitat. Però com que no puc aturarme en aquestes
12 intuïcions, si han d'arribar a ser coneixements, sinó que he de referir-les en tant que representacions a
13 qualsevol cosa com a objecte i he de determinar aquest per aquelles, aleshores jo puc o admetre que
14 els *conceptes* mitjançant els quals realitze aquesta determinació també es regeixen per l'objecte -i
15 llavors em trobe novament en la mateixa perplexitat sobre la manera com jo puga saber-ne *a priori*
16 alguna cosa-, o admetre que els objectes o, el que és el mateix, *l'experiència* en què solament són
17 coneguts (com a objectes donats), es regeix per aquests conceptes, i aleshores veig de seguida una
18 indicació de sortida més fàcil, perquè l'experiència mateixa és una forma de coneixement que exigeix
19 enteniment, la regla del qual he de pressuposar en mi, fins i tot abans que em siguin donats objectes -
20 per tant, *a priori*- i que s'expressa en conceptes *a priori*, pels quals s'han de regir, doncs,
21 necessàriament tots els objectes de l'experiència i amb els quals han de concordar. Quant als objectes,
22 en tant que pensats merament per la raó i, en efecte, d'una manera necessària, però sense poder ser
23 donats en l'experiència de cap manera (almenys tal com la raó els pensa), els assaigs de pensar-los -car
24 sens dubte s'han de poder pensar- proporcionaran, per tant, una magnífica pedra de toc d'allò que
25 nosaltres admetem com el mètode canviat de la forma de pensar, és a dir, que de les coses no en
26 coneixem *a priori* sinó el que nosaltres mateixos hi posem.

(I.KANT, "Pròleg de la segona edició de la *Critica de la raó pura*, B XVI - B XVIII. trad. Joan B. Llinares)

QÜESTIONS:

- 1ª. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2ª. Defineix el terme "*experiència*" partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l'autor
- 3ª. Redacció: *El gir copernicà de la filosofia kantiana*.
- 4ª. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 Recordeu sempre que no ensenyo pas el meu sentiment, l'exposo. Tant se val que la
2 matèria sigui eterna o creada, que hi hagi o no un principi passiu, sempre és cert que el tot és
3 un, i que anuncia una intel·ligència única; car no veig cap cosa que no estigui ordenada en el
4 propi sistema, i que no concorri al mateix fi, val a dir, la conservació del tot dins l'ordre
5 establert. A aquest ésser que vol i que pot, a aquest ésser en fi qualsevol que sigui, que mou
6 l'univers i ordena totes les coses, l'anomeno Déu. Aplego en aquest nom les idees
7 d'intel·ligència, de potència, de voluntat, que he reunides, i la de bondat que n'és un seguici
8 necessari; però per aixà no conec millor l'ésser que he denominat; defuig igualment els meus
9 sentits i el meu enteniment; com més hi penso, més em confonc; sé ben del cert que existeix, i
10 que existeix per ell mateix: sé que la meva existència és subordinada a la seva, i que totes les
11 coses que em són conegudes es troben en el mateix cas. Apercebo Déu pertot en les seves
12 obres; el sento en mi, el veig del tot al meu voltant; però així que vull contemplar-lo en ell
13 mateix, Aixà que vull cercar on és, el que és, quina és la seva substància, se'm fa escàpol i el
14 meu enteniment torbat ja no adverteix res.

15 Convençut de la meva insuficiència, mai no raonaré sobre la natura de Déu, que no hi
16 sigui obligat pel sentiment de les seves relacions amb mi. Aquestes raonaments sempre són
17 temeraris, un home assenyat no ha de lliurar-s'hi sense tremolar, i segur que no és fet per a
18 aprofundir-los; car el que és més injuriós a la Divinitat no és que no hi pensem pas, sinó que
19 en pensem malament

(J.J. ROUSSEAU, *Professió de fe del vicari savoia*. Traducció Josep M. Sala-Valldaura)

QÜESTIONS:

- 1ª. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2ª. Defineix el terme "**Déu**" partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l'autor
- 3ª. Redacció: ***Els articles de fe i la noció d'ordre.***
- 4ª. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.